

צוואה

בעזתי"ת עמ"י עש"ו יום _____ תשע"א
לפ"ק

צוואה

אמר השם יתברך על אברהם אבינו ע"ה (בראשית יח, יט): "כי ידעתיו, למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו, ושמרו דרך ה', לעשות צדקה ומשפט, למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו".

מכאן למדנו חובת הצוואה שהאדם מחויב לצוות את בניו ואת ביתו אחריו, וכאשר האריך בזה **כ"ק אאמו"ר** זצוקללה"ה זי"ע בצוואתו, בשלהי ספה"ט **חלקת יהושע – בראשית יעויין שם**. – על כן אבוא בזה בעזתי"ת בקיום מצוה רבה זו. ואקוה בעהי"ת שיהיה לתועלת לנפשי, ולידידי שיחי'.

א. ראשית דבר, אבקש מחילה וסליחה מכל מי שציערתי אותו, או שנגרם לו צער מחמתי. ואני לא רציתי ולא עלה על רעיוני לצער לשום אדם חלילה, וחוששני שמא נגרם ונעשה איזה צער למאן דהוא. על כן אבקשה נא מאוד לסלוח ולמחול לי על הכל, ויען ויאמר סלחתי, הן אם היה מהדברים הנוגעים אל הגוף או בממון, והן בדברים הנוגעים אל הנשמה.

ב. אבקשה נא מכל יוצאי חלצי ומכל ידידי נפשי הנאמנים הקשורים וצמודים עמדי, במשך השנה הראשונה אחר מלאות ימי ושנותי, ללמוד לכל הפחות משנה אחת בכל יום לעילוי נשמתי.

צוואה

גם בכל בתי החסידים יאמר אחד קדיש, במשך כל השנה הראשונה, ויענו אחריו אמן, ואמן יהא שמיה רבא, בכוונה לעי"נ.

וגם ביארצייט יאמרו קדיש, וילמדו משניות.

ג. בענין חלוקת הספרים, יחלקו את כולם לשבעה חלקים שווים, ויערכו גורל בין הבנים והחתנים שיחיו.

והבנות מקבלים חלקם בספרים, ובשאר הענינים, כפי שכתוב אצל **עו"ד גולד שיחי'**, בתורת מתנה מחיים, ולא בבחינת 'ירושה'. שרק הבנים הם היורשים, על פי דעת תורתנו הקדושה.

ד. אבקש מכל אנ"ש שיחי' להתמיד בלימוד תורה הקדושה, שמבואר **בזוהר הקדוש** [פרשת נח בפסוק (בראשית ז, יז) וישאו את התיבה ותרים מעל הארץ], שעל ידי לימוד התורה אפשר להתקדש יותר מכל שאר דברים.

ה. גם להיות באחדות, ושכל אחד ואחד ידרוש בשלום חבירו. ולדבר בלשון נקיה ונימוס. ומבואר ב**סה"ק ערבי נחל** שאם אין מדברים בלשון נקיה, אין עוזר התורה ותפילה ועבודת השם יתברך לנפשו, ואין כאן מקום להאריך בזה. – ועל כל פנים נכשלים בזה רחמנא ליצלן, באי ידיעת חשיבות הענין, אף שהיא **גמרא** ערוכה בפרק קמא דפסחים (ג.).

ו. גם לעסוק בגמילות חסדים, בפרט בין אדם לחבירו, במילים ובשפה יפה ובעזרה בפועל, בכל מה שיכולים בגופם ובממונם. כי אין לנו אלא

צוואה

דברי חכמים, שהורו לנו (סנהדרין צח:): "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים", שזו העצה היחידה בידינו להתקיים בזמנים קשים הללו.

ז. בענין ההנהגה. הנה הודות להשם יתברך בני היקרים שליט"א כולם אהובים כולם ברורים ברוכי ה', וכולם שווים לפני לטובה. – אבל למינוי ההנהגה צריך ענינים מיוחדים הנצרכים לנהל עדת ישורון. וגם יש בזה עבדות קשה ולא שררה, כמו שמפורש **בגמרא** (הוריות י.): "כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם עבדות אני נותן לכם, שנאמר (מלכים א יב) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה". ובזה ממנה אני את בני **מוהר"ר יצחק יוסף דוב שליט"א** להנהיג העדה הקדושה, לאורך ימים ושנים טובות.

ואני בטוח בעהי"ת, ובזכות אבותי הקדושים זיעועכ"י, שישפיע לכם ברוחניות ובגשמיות, ובכל הענינים לטובה.

ואקוה מאד שבני שיחי' ונכדי שיחי' לא יקפידו עלי שאני עושה זאת, כפי שאני מכירם היטב, לטובתם. שהרי צריכים להעמיד איש על העדה, מי שראוי לזה, ויכול לסבול ייסורים של הנהגה, והוא ב"ה ראוי לזה מכל הבחינות.

ח. אך זאת אבקשה מאת בני הנ"ל בסדר ההנהגה, שלא להאריך בתפילה עם הציבור, ושלא להטריח על הציבור. כי אולי בשנים קדמוניות היו מאריכים הרבה בתפילה ובכוונות וכו', אבל בזמנינו זה נופל כטורח גדול על הציבור, וההפסקים הארוכים של הציבור במה שצריכים להמתין על הרבי, עד שגומר תפילתו. – מוציא אותם מרצף התפילה, ומחפשים עיסוקים אחרים, ובאים לידי פטפוטים שונים וכו', ומפסידים בזה חשיבות כח הציבור. וברצוני מאד שתתקיים התפילה בציבור כראוי וכיאות, ושלא ידברו כלל בעת התפילה, כי גדול כח

צוואה

התפילה בציבור עד מאד, שאפילו תפילה פחותה מאד, כשהיא בציבור יש בכוחה לבקוע רקיעים.

כמבואר בגמרא **תענית** (ח.): "אוקים שמואל אמורא עליה, ודרש (תהלים עח) 'ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו, ולבם לא נכון עמו, ולא נאמנו בבריתו', ואף על פי כן (שם) 'והוא רחום יכפר עון וגו' וכו'", ומוקמינן לה התם בתפילת ציבור.

וכבר הביא **המאור ושמש** (פרשת נצבים ד"ה כי) ששמע: "מאדמו"ר הרב הקדוש האלקי רבן של כל בני הגולה **רבינו אלימלך** זצוק"ל, לבל יחשוב אדם מחשבות וחשבונות כוונת השמות, רק יקשר נגלו ונסתרו שהוא נפשו ורוחו ונשמתו באין סוף ב"ה, ועל ידי זה הוא מקשר כל התגלות העולמות ופנימיות העולמות בו יתברך. וכל כך תהיה מחשבתו דבוקה בנועם ה' עד שלא יהיה לו פנאי אפילו רגע לכוין הכוונות. ואדם אשר בבחינה זו בתפלתו נעשים הכוונות והייחודים מאליהם על ידי תפלתו וכו'" עכל"ק עי"ש.

וכ"ק אא"ז הרה"ק **משילדובצא** זצוקללה"ה מפרש בתפילת נשמת, "בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה", שבאמת אנו בכל עת תמיד בצרה ובמצוקה, אלא שיש לנו מלך עוזר וסומך המוציא אותנו מן הצרה.

נמצא אם כן שבגלות עד שיבוא משיח צדקנו, אנו נמצאים כל הזמן בגלוי ובסתר בצרה ובמצוקה, ואין לנו קיום רק בתפילה להשם יתברך. ולכן היצר הרע מתגבר מאד בזה, להפריע התפילה. ואם רק משתדלים בתפילה, בכל אופן שהוא, הרי היא מתקבלת למעלה, כמבואר במאור ושמש הנ"ל, שהקב"ה משלים התפילה, ומאליהם נעשים כל הכוונות והייחודים וכו'.

צוואה

ובכן נצרכים אנו מאד בדורנו לכח תפילת הציבור, ובהשתתפות הציבור יחדיו בתפילה ובאהבה וקירוב הלבבות, שזה עיקר כח הציבור במה שמאוגדים יחדיו, כאשר אמרתי כמה פעמים.

ובפרט בזמנינו שלפי הקבלה שבידינו מא"ז היהודי הקדוש זי"ע, אסור להתפלל ביחידי למי שלא תיקן וכו', (זכרון שמואל פרשת מסעי ד"ה ויסעו מחרדה, עי' סידור חלקת יהושע לימות החול מבוא דף לד). שבזמנינו הוא חובה להתפלל בציבור כמו שהעלה בשו"ת ארץ צבי (ח"א סי' כב).

ולפיכך כדי שתתקיים התפילה בציבור כראוי, אין להאריך בתפילות וכוונות רק כמו שהציבור רגילים. וכבר פסק המגן אברהם (סי' קכד ס"ק ז) שמה שנהגו להמתין על הרב בתפילה, מפני שמתפלל מלה במלה וכו', "אבל כשמאריך אין להמתין עליו, כמ"ש (ברכות לא.) על רבי עקיבא כשהיה מתפלל עם הצבור היה מקצר ועולה" עכ"ל. וכן נפסק במשנה ברורה (שם ס"ק י"ג).

ט. עוד אבקש בענין סדר ההנהגה, להשתדל להקפיד על שמירת הזמנים, ועל זמני התפילה. כי איחור הזמנים מביא את הציבור לביטול תורה, וגורם לשריפת הזמן לריק. ואם בדורות שלפנינו היו מתאחרים בזמן התפילה, הרי הם היו עוסקים הרבה בתורה ובהכנות דרבה לתפילה. אבל בזמנינו זה יביא רק להעביר הזמן בלא כלום. ויש להשתדל מאד להקפיד בשמירת הזמנים, שלא ילך זמן יקר לאיבוד.

י. וכאשר ידוע השטן מתגבר מאד בעתים הללו, להצית ולהתסיס אש המחלוקת, ובפרט במצבים של הזדמנויות שכאלו, מוצא היצר מקום נרחב להזריע חלילה פירוד ומחלוקת. כאשר כבר רמז בזה אא"ז הסבא

צוואה

קדישא מביאלא זצוקללה"ה זיע"א בצוואתו הקדושה כמה פעמים [ספר רבותינו מאורי הגולה ח"ג דף שנט], עיין שם היטב [שלהי ד"ה אולם].

על כן אבקשה נא במאוד, שלא להניח בזה שום מקום פתח של פירוד או מחלוקת חלילה וחלילה, אלא יחיו כולם יחדיו באהבה ורעות בשלום ובשלוה והשקט ובנחת, ולא יפריעו חס ושלום בהנהגת בני הנ"ל הנבחר לזה. ובני הגה"צ הוא ירא אלקים מנעוריו, ותפילתו תקובל בעבורכם לפני השם בעת הצורך. ובטוחני בעזרה"ת שישכיל בהנהגת העדה על דרך האמת הישר והטוב, ולפעול עבורכם כל צרכים ברוחניות ובגשמיות לטובה, ולהנחותכם בדרך אמת.

ומי שאינו מרוצה, במקום המחלוקת ילך נא מאנ"ש להיכן שלבו חפץ. וזאת עדיף מאשר יישאר בין אנ"ש ויעורר מחלוקת וטענות ותלונות ואי שביעות רצון. והסטרא אחרא יש לו אנשים בכל עדה שגורמים למחלוקת, ולכן עדיף שאלו ילכו מאיתנו אם אינם מרוצים וכדומה.

ובפרט הנכדים מסיתים את אבותיהם. ואף שבטוח אני שאין זה לטובת שאר בני שיחי', שאין בהם כל הסגולות הנצרכים לזה. – אף שכמובן אינני ממעט ח"ו מכבודם כאמור לעיל. וכמו שלא כל אחד יכול להיות 'חזן' וכדומה, ואין בזה חיסרון כלל.

וידוע מאא"ז היהודי הקדוש זיעועכ"י שיש בכל חבורה אנשים כאלו, שהנאתם ושאיתם היא למחלוקת. ובזמן כזה היא הזדמנות טובה, באומרם שכוונתם היא הרי לשם שמים. ובאמת בלא ספק, זה נגרם מהסטרא אחרא, וכל הצרות ועגמות נפש נגרמים ממחלוקת, ובהיפך כל השפעות טובות באים מאחדות ואהבת ישראל.

צוואה

וזאת למודעי, אשר ידוע בספרי קודש, שנגרם צער גדול מאד לנשמה למעלה, ממה שמתעורר מחלוקת ומדנים או מריבות בין הצאצאים והתלמידים, שזה מצער ומכאיב מאד לאבות למעלה. והוא הדבר הקשה ביותר עבורם, והמפריע והמטריד ביותר את מנוחתם עליון, שהרי יגרום בזה צער ועגמת נפש לכל אבותינו ורבותינו הקדושים זצוקללה"ה.

על כן יש להיזהר בזה עד מאד, להרחיק ולהתרחק מכל מצה ומריבה ופירוד עד קצה האחרון. והסטרא אחרא מכניס בכל עדה אנשים כאלו שחיותם היא מן הריב ומחלוקת, ובטוחני שאם רוב העולם לא יעזרו להם לא יוכלו לקלקל.

ולכן אין להיפרד חלילה, ושלא להפריד העדה בשום אופן, או להתפלג לכמה כיתות כאשר מצוי בזמנינו, כי זה טעות, כאשר רמז בזה **זקני הק'** שם בצוואתו, שזה ממעשה שטן "כי הוא בין אחים יפריא" עיש"ה. – רק כולם יחדיו יתחברו וייעשו כולם אגודה אחת, בשבט אחד באהבה ואחדות ושלום וריעות כאיש אחד בלב אחד.

ואם מי מאנ"ש שיחי' אינו מרוצה, ימצא לו מקום אחר, לא על ידי פילוג המחנה וחלוקת העדה חלילה, ויזהר מאד שלא יתחיל במריבות ומחלוקת בין אנ"ש שיחי'.

ועל דורות הללו נבאו **רז"ל** (סוטה מט:): "בעקבות משיחא חוצפא יסגא", וזה דוחף היצר להמציא כל העת מחלוקות ומריבות רח"ל. ויש לדעת שהכפרה היותר טובה מכל הכפרות, הוא בקיום (שבת פח:): "העלובין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין וכו'", כמבואר **בקדמונים**.

צוואה

ועל כן יש להבליג ולהבליג ולהתגבר מאד בזה, כאשר לימדתי אתכם תמיד. וזה ימנע גם כן מריבות ומחלוקות הגורמים לקלקול ושנאת חינם.

ובכלל אי אפשר לשאול שאלות או להשיג השגות על שום איש יהודי, שכבר ייסד זקני הקדוש זצוקללה"ה זי"ע **בתולדות אדם** (ריש פרשת עקב): "שאין שום מלאך ושרף יודעים מהות ערכם ואהבתם בעיני המקום, מחמת שהמחצב שלהם מאוצר מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא" עכל"ק.

ומבואר שאין שום 'מבין' בעולם על מהות איש ישראל, ולכן אין שום מקום לעורר עליו קושיות ומדנים חלילה.

ואפילו באשר התירו רז"ל לשנוא עוברי עבירה, כבר הביא א"ז הנ"ל **בתולדות אדם** (פרשת פנחס) וזל"ק: "כמו ששמעתי מאדומ"ר הרה"ק זצלה"ה זי"ע, שאמר בשם הרה"ק היהודי זצולה"ה זי"ע ועכ"י: שמצות אהבת בני ישראל הוא כל כך, שיאהוב את כל אדם מישראל. רק אם תראה שעובר עבירה ח"ו, לשנוא אותו רק בשעת מעשה, ולא אחר כך" עכל"ק.

יא. אבקש את בני הרה"ג מוהר"ר **דוד מאניש שליט"א**, להתפלל בבית מדרשנו שברחוב אמרכלים דפעיה"ק תובב"א, ובזה יעלה ויצלח מאד בברכה רבה ברוחניות ובגשמיות ובכל הענינים לטובה.

ואת ידידי היקרים מתפללי בית הכנסת, אבקשה נא להשגיח בכבודו כפי רום מעלתו, בכל דרכי כבוד ויקר הראויים. ולכבדו בסדר שיחות קודש ושיעורים כסדרן, כראוי למעלת תורתו היקרה.

צוואה

כמו כן למנותו ואת בניו שיהיו, בין חברי "עמותת בית הכנסת".

י.ב. בתי החסידים של ביאלא בכל אתר ואתר, ללא יוצא מן הכלל, יהיו שייכים כולם ל"מוסדות ביאלא", ויהיו כולם נתונים תחת מרות אחת, ולא לחלקם כגופים נפרדים בפני עצמם. ולמנות את בני שיחלט"א בין חברי העמותה.

י.ג. אבקש אתכם לדאוג לפרנסת בני מוהר"ר צבי שליט"א, ולהעמידה בסדר טוב. והנני ממנה ומעמיד על כך את בני מוהר"ר יצחק יוסף דוב שליט"א, ואת בני מוהר"ר אברהם משה שליט"א, שיהיו אחראים לסידור הענין כראוי.

י.ד. עוד אבקשה נא את ידינ"פ ב"א מוהר"ר שמחה שליט"א, לעמוד איתן שלא להניח התעוררות השטן למחלוקת בהזדמנויות כאלה, כאשר בקשתי שטוחה ומפורשת כאן, ולפעמים מנסים גורמים אחרים מבית ומחוץ לחרחר בכל האפשרות איזה ריב ומחלוקת, ולהפריד החבילה חלילה. ויישאר במשמרתו בקודש בתפקיד רב ומו"ץ לבני ישראל כדרכו הרמה. ולא להניח לערב הצלחתו היפה בשבט ההנהגה. – ובזאת מובטח שיעלה ויצליח מאד, וישמח בחלקו וישמח את ישראל לאוי"ט בספריו היקרים. ואם אזכה אמליץ טוב עבורך במיוחד, להצלחה ברוחניות ובגשמיות, ולנחת מכל יוצאי חלציק שיחיו.

ויידע באמת שיצליח ברבנות, ואין לו כל תועלת להנהיג. ויידע נאמנה שאין כוונת הרוצים בו לשמים, רק להרבות מחלוקת ומריבות, ואין ענין זה לטובתו.

צוואה

[והגם שכתב לי מכתב שלא יעשה זאת. – במקום שיש מסיתים ובעלי מחלוקת שטוענים שכוונתם לשמים וכו', ומוציאים החסרונות באחרים וכו', הוא נסיון גדול בפרט בזמן הזה].

טו. אבקשה נא להשתדל בהדפסת הספרים והכתבים, שעדיין לא הודפסו. ושאר כל הדברים שבכתב יד, להוציאם כולם לאור עולם. ויהיה כל ענין הכתבים והספרים והדפסתם וכו', הכל תחת אחריותו והנהגתו של בני הנ"ל **מוהר"ר יצחק יוסף דוב שליט"א**, וככל אשר יאמר לכם כן תעשו.

ואסיים כדרך שאמרו בפרק קמא **דברכות** (יב.): "מי ששכן את שמו בבית הזה, הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלום וריעות".

ושתזכו להתעלות בגשמיות וברוחניות, ולחנך הילדים בדרך ה'. ולהקפיד מאד במה שציוה **כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה** שבדורות הללו העיקר הוא תיקון המידות ובשמירת ברית קודש. – כן יהיה ה' בעזרכם עדי ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

כל זה נעשה בקבלת קנין אגב סודר, במנא דכשר למקניא ביה, דלא כאסמכתא ודלא כטופסא דשטרא.

ועל כך באעה"ח יום _____ פעיה"ק ירושלים ת"ו

מקום החותם _____

צוואה

אנן סהדי על כל הכתוב ומפורש לעיל

עד _____ נאום

עד _____ נאום